

A9-0429/2023

11.12.2023

PRANEŠIMAS

dėl Sutarties nuostatų dėl nacionalinių parlamentų įgyvendinimo
(2023/2084(INI))

Konstitucinių reikalų komitetas

Pranešėjas: Paulo Rangel

TURINYS

	Psl.
AIŠKINAMOJI DALIS. FAKTŲ IR IŠVADŲ SANTRAUKA	3
PRIEDAS. SUBJEKTAI AR ASMENYS, IŠ KURIŲ PRANEŠĖJAS GAVO INFORMACIJOS	7
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	8
INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ ATSAKINGAME KOMITETE	17
GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE	18

AIŠKINAMOJI DALIS. FAKTŲ IR IŠVADŲ SANTRAUKA

Ivadas

Praėjus 14 metų po Lisabonos sutarties įsigaliojimo, Konstitucinių reikalų komitetas (AFCO) nusprendė, kad būtina parengti naują pranešimą savo iniciatyva, kuriame vertinamas Sutarties nuostatų dėl nacionalinių parlamentų įgyvendinimas.

Šio pranešimo tikslas – įvertinti nacionalinių parlamentų dalyvavimo Europos politiniame procese dabartinių mechanizmų naudojimą ir ateities perspektyvas. Remiantis šiuo vertinimu, pranešime nagrinėjama, kaip galima patobulinti tuos mechanizmus, kad nacionaliniai parlamentai priartėtų prie bendro integracijos proceso. Jame atsižvelgiama į diskusijas ir rekomendacijas, vykusias ir pateiktas po ankstesnio įgyvendinimo pranešimo patvirtinimo, pavyzdžiui, į Konferenciją dėl Europos ateities ir Subsidiarumo, proporcingumo ir veikimo mažiau, bet efektyviau darbo grupės veiklą.

I. Pagrindinė nacionalinių parlamentų funkcija. Europos politikos kontrolė, įgaliojant savo vyriausybes, kurioms atstovaujama Taryboje ir Europos Vadovų Taryboje

Lisabonos sutartis vadinama Parlamentų sutartimi būtent dėl to, kad šia sutartimi buvo gerokai padidinti Europos Parlamento įgaliojimai, kartu pripažįstant nacionalinių parlamentų konstitucinį vaidmenį Europos sistemoje. Šie parlamentai atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant Sąjungos demokratinę teisėtumą, skatinant pliuralizmą bei įvairovę ir užtikrinant konstitucinį veikimą.

Įvairių valdymo lygmenų politiniai veikėjai ir mokslininkai nacionalinius parlamentus laiko svarbiais veikėjais, prisidedančiais prie ES projekto demokratinio pagrindo stiprinimo. Visų pirma, aktyvus nacionalinių parlamentų dalyvavimas sprendžiant ES reikalus ir nacionalinių parlamentų vykdoma griežtesnė nacionalinių vyriausybių priežiūra yra labai svarbūs užtikrinant ES institucinės sistemos demokratinę atskaitomybę ir teisėtumą. Vis dėlto, nepaisant to, kad į Sutarčių tekstą įtrauktos nuostatos dėl nacionalinių parlamentų, jų gebėjimas veikti sprendžiant ES reikalus dar galėtų būti pagerintas. Nacionaliniai parlamentai nori atlikti aktyvesnį vaidmenį ES reikalų sferoje, aktyviau įsitraukdami į veiklą, susijusią su ES politikos ir teisės aktų esme, o ne vien subsidiarumo klausimais. Vis aktyviau diskutuojama dėl galimybės suteikti nacionaliniams parlamentams intervencijos galimybę viso sprendimų priėmimo proceso metu.

Demokratinis institucijų veikimas reiškia gebėjimą reikalauti sprendimus priimančių subjektų atskaitomybės. Šiuo atžvilgiu Europos institucinė sistema ypatinga tuo, kad Europos Sąjungos Taryba yra tiek teisėkūros institucija, t. y. teisės aktų leidėjas, tiek vykdomoji institucija, kaip iš nacionalinių vykdomųjų institucijų sudaryta institucija. Dėl šio mišraus pobūdžio sudėtinga vykdyti politinę kontrolę, nes Europos Parlamento prerogatyvos yra ribotos. Atsižvelgiant į tai, nacionaliniai parlamentai atlieka esminį vaidmenį užtikrinant demokratinę Sąjungos veikimą, nes jie kontroliuoja savo nacionalinių vyriausybių vykdomą Europos politiką, kaip nustatyta Sutartyje.

Tačiau šią kontrolę apsunkina nepakankamas Tarybos darbo skaidrumas, kuris, nepaisant tam tikrų patobulinimų, išlieka kaip įprasta praktika. Žinoma, galimybė susipažinti su informacija,

kuri yra būtina sąlyga, kad būtų galima vykdyti politinę nacionalinės vyriausybės kontrolę, visų pirma priklauso nuo nacionalinių taisyklių ir praktikos, kurios įvairiose valstybėse narėse labai skiriasi. Tačiau, siekiant užtikrinti didesnę Tarybos darbo skaidrumą nacionalinių parlamentų atžvilgiu, galėtų būti skatinama nustatyti bendras būtiniausias taisykles. Visų pirma šis skaidrumas turėtų būti taikomas valstybių narių balsavimui Taryboje, kuris turėtų būti viešas, ir, pageidautina, Tarybos posėdžiams, kurie ateityje turėtų būti vieši. Iš tiesų, valstybių narių veiksmų ir balsavimo Taryboje rezultatų stebėseną būtų veiksmingiausias būdas nacionaliniams parlamentams tinkamai kontroliuoti savo vyriausybių vykdomą Europos politiką.

II. Konkretus nacionalinių parlamentų konstitucinis indėlis Europos lygmeniu. Europos politinės erdvės kūrimas

Jei pagal Lisabonos sutartį raginama, kad nacionaliniai parlamentai ir Europos institucijos palaikytų glaudesnę ryšį, taip savaime suprantama yra dėl to, kad tikimasi jų konkretaus indėlio, didesnio nei tas, kurį suteikia jų vykdomosios institucijos, reikšdamos savo nuomonę ir balsuodamos Taryboje ir Europos Vadovų Taryboje. Esama tikro konstitucinio *differentia specifica* tarp nacionalinių parlamentų dalyvavimo Europos gyvenime ir nacionalinių vyriausybių dalyvavimo Tarybos ir Europos Vadovų Tarybos veikloje, kaip nurodyta pirmiau. Nors vyriausybės laikosi bendros politinės pozicijos, kurią atspindi jų balso nedalijamumas, būtent nacionaliniai parlamentai išreiškia pliuralizmą ir vidaus įvairovę (nepažeidžiant griežtos atitikties daugumos išreikštai valiai). Konkretus indėlis, kuriuo nacionaliniai parlamentai gali prisidėti Europos lygmeniu, ir yra ši nacionalinių vizijų įvairovė (atstovaujama proporcingai). Vis dėlto imtasi mažai veiksmų siekiant atkreipti dėmesį į nepakeičiamą nacionalinių parlamentų konstitucinę funkciją Europos gyvenime. Šia funkcija labai prisidedama kuriant tikrą Europos politinę erdvę ir tikrą autentišką viešąją erdvę. Tiesą sakant, mažumos pozicijos nacionaliniame parlamente gali sutapti su daugumos pozicija kitame parlamente, o jų sąveika rodo, kad formuojasi Europos politinė erdvė. Be kita ko, šiuo pranešimu siekiama panaikinti minėtą spragą. Pirmą, primygtinai skatinant nacionalinių parlamentų delegacijas atstovauti vidaus pliuralizmui dalyvaujant visuose bendruose renginiuose pagal frakcijų procentines dalis. Antra, sudarant sąlygas mažumos frakcijoms, palaikančioms mažumos poziciją, pateikti skirtingas savo nuomones kartu su pagrįstomis nuomonėmis, nepažeidžiant įsipareigojimo, sukuriama priėmus nuomones pagal daugumos valią.

III. Visapusiško tarpinstitucinio bendradarbiavimo siekis. Europos politinės erdvės plėtojimas

Prie Europos politinės erdvės kūrimo akivaizdžiai prisidedama papildant jau esamas įvairių rūšių iniciatyvas. Tiesą sakant, nuolatinis ES institucijų ir nacionalinių parlamentų bendradarbiavimas per pastarąjį dešimtmetį gerokai patobulėjo.

Nors šis bendradarbiavimas glaudžiai susijęs su nacionalinių teisėkūros institucijų dialogu tarpusavyje, dar yra kur tobulėti. Pirmiausia reikėtų dėti pastangas siekiant supaprastinti dabartinę ES ir nacionalinių parlamentų santykių sistemą, įskaitant ES parlamentų pirmininkų konferenciją, COSAC, Tarpparlamentinę konferenciją stabilumo, ekonominės politikos koordinavimo ir valdymo ES klausimais, Jungtinę parlamentinės kontrolės grupę Europolo klausimais, tarpparlamentinius komitetų susitikimus, jungtinius parlamentinius susitikimus ir t. t. Šiuo atžvilgiu būtų labai naudinga sukurti komitetų veikla grindžiamą metodą.

Siekiant išvengti tarpparlamentinio bendradarbiavimo nuovargio, reikia geriau koordinuoti ir organizuoti tarpparlamentinį bendradarbiavimą laiko ir turinio atžvilgiu. Be to, reikia geresnio nacionalinių parlamentų ir (arba) parlamentų rūmų bendradarbiavimo, kad jie galėtų išnagrinėti esamus mechanizmus, leidžiančius daryti įtaką ES reikalams. Atrodo, kad pirmenybė teikiama komitetų veikla grindžiamam požiūriui į tarpparlamentinį bendradarbiavimą.

Turėtų būti organizuojamas renginys „Europos savaitė“, kuris gali vykti tuo pačiu metu 27 nacionaliniuose parlamentuose ir kuriame turėtų dalyvauti Komisijos nariai, Europos Parlamento nariai ir Tarybai pirmininkaujantios valstybės ministrai, siekiant aptarti Europos reikalus su nacionalinių ir, tam tikrais atvejais, regioninių parlamentų nariais. Organizuojant renginį „Europos savaitė“ būtų vykdoma nacionalinių parlamentų ir Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių reforma, vėgli nepažeidžiant kiekvieno parlamento suverenumo prerogatyvos.

IV. Nacionalinių parlamentų vaidmuo subsidiarumo kontrolės atžvilgiu

Žinodami, kad tai vienas svarbiausių jų konstitucinių įgaliojimų, nacionaliniai parlamentai vieningai vertina tam tikrą ankstyvojo perspėjimo sistemos, pagal kurią gali būti pradėtos geltonosios kortelės arba oranžinės kortelės procedūros, veikimo ribotumą.

Atrodo, kad nacionalinių parlamentų pateiktos pagrįstos nuomonės nesulėtina ar nesustabdo ES teisėkūros procesų, visų pirma todėl, kad šios nuomonės turėtų būti pateiktos per aštuonias savaites nuo to momento, kai Komisija pateikia savo pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto. Tačiau šis terminas yra ribojantis veiksnys, atgrasantis nacionalinius parlamentus nuo pagrįstų nuomonių pateikimo, todėl visi pagrindiniai proceso dalyviai jį laiko nepakankamu, būtent dėl vėlavimo perduoti atskirus sudėtingų teisės aktų rinkinių elementus nacionaliniams parlamentams ir dėl bendrų atostogų laikotarpių, kai dauguma nacionalinių parlamentų daro darbo pertrauką. Tačiau šis terminas negali būti keičiamas nekeičiant Sutarties. Ankstesniame įgyvendinimo pranešime siūloma taikyti techninio pranešimo laikotarpį, kuris *de facto* pailgintų aštuonių savaičių laikotarpį. Todėl nuo 2019 m. Komisija taiko poveikio švelninimo priemonę ir, nustatydamą aštuonių savaičių laikotarpį, per kurį nacionaliniai parlamentai turi pateikti pagrįstas nuomones, nebeįtraukia metų pabaigos šventinio laikotarpio. Vis dėlto, atsižvelgiant į diskusijas dėl galimų Sutarties pakeitimų, reikia apsvarstyti galimybę pratęsti terminą, kaip to prašo nacionaliniai parlamentai.

Atrodo, kad nacionaliniai parlamentai ir Europos institucijos skirtingai aiškina subsidiarumo principą, o tai gali turėti tam tikrą poveikį ankstyvojo perspėjimo sistemos įgyvendinimui, nes sumažinamas jos veiksmingumas. Į šią faktinę padėtį taip pat atsižvelgta Konferencijos dėl Europos ateities rekomendacijose, kuriose buvo pasiūlytos įvairios idėjos. Todėl bendro supratimo dėl subsidiarumo principo plėtojimas, atsižvelgiant į prie Amsterdamo sutarties pridėtame Protokole dėl subsidiarumo ir proporcingumo nustatytus kriterijus, atitinkamą Europos Teisingumo Teismo praktiką ir pačios Komisijos praktiką, padėtų padidinti šio principo taikymo ir vertinimo aiškumą. Šiuo bendru supratimu taip pat būtų galima pamėginti spręsti klausimą, susijusį su subsidiarumo aiškinimo *stricto sensu* ir *lato sensu* (pastaruoju atveju taip pat apimamas įgaliojimų suteikimas ir proporcingumas) atskirtimi, vengiant pernelyg ribojamosios subsidiarumo principo vizijos.

2018 m. pranešime nagrinėta žaliosios kortelės procedūra buvo aptariama ir Konferencijoje

dėl Europos ateities – 40 priemonės 2 dalyje teigiama, kad nacionaliniams parlamentams (ir teisėkūros įgaliojimus turintiems regioniniams parlamentams) turi būti suteikta galimybė Europos lygmeniu siūlyti teisėkūros iniciatyvas. Dėl šios Konferencijos dėl Europos ateities priemonės reikėtų atlikti Sutarties peržiūrą. Pripažįstant nacionalinių parlamentų vaidmenį Europos Sąjungoje, reikėtų pabrėžti, kad jie nėra Sąjungos institucinės struktūros „treieji rūmai“, todėl jiems neturėtų būti suteikta tiesioginė iniciatyvos teisė. Kaip paaiškinta ankstesniame įgyvendinimo pranešime, nustatant tokią naujovę būtini trys apribojimai: tai negali būti tikra teisėkūros iniciatyva, nes ši teisė išimtinai priklauso Komisijai (šiuo metu nei Parlamentas, nei Taryba negali inicijuoti teisės aktų, nors atliekant bet kokią būsimą Sutarties peržiūrą Europos Parlamentui turėtų būti suteikta teisėkūros iniciatyvos teisė), tokia teisė negalima naudotis siekiant panaikinti esamus ES teisės aktus, nes tokiu atveju ji atliktų atvirkštinę raudonosios kortelės funkciją, ir galiausiai ji neturėtų apimti jokios teisės iš dalies keisti Europos teisės aktus (kitais būdais perimti EP ir Tarybai pagal Sutartį suteikti įgaliojimai). Todėl ši idėja yra labai pagirtina kaip atspindinti tinkamą subsidarumo supratimą tokiu mastu, kokių ji reiškia, jog nacionaliniai parlamentai pripažįsta, kad kai kurie klausimai priklauso išimtinai Sąjungos kompetencijai. Visiškai ją įgyvendinus būtų suteikta teisė pateikti pasiūlymus, dėl kurių, panašiai kaip ir lygiagrečių mechanizmų atveju, peržengus nustatytą nacionalinių parlamentų paramos ribą Komisija privalėtų pateikti pagrįstą atsakymą atsisakymo atveju. Be to, pirmiausia reikėtų užsitikrinti Europos Parlamento paramą.

**PRIEDAS. SUBJEKTAI AR ASMENYS,
IŠ KURIŲ PRANEŠĖJAS GAVO INFORMACIJOS**

Pranešėjas, prisiimdamas visą atsakomybę, pareiškia, kad negavo informacijos iš jokio subjekto ar asmens, kuris turi būti nurodytas šiame priede pagal Darbo tvarkos taisyklių I priedo 8 straipsnį.

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl Sutarties nuostatų dėl nacionalinių parlamentų įgyvendinimo (2023/2084(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį (ES sutartis), ypač į jos 5 straipsnį dėl kompetencijos suteikimo ir subsidiarumo, 10 straipsnio 1 dalį dėl atstovaujamosios demokratijos, 10 straipsnio 2 dalį dėl ES piliečių atstovavimo, 10 straipsnio 3 dalį dėl ES piliečių teisės dalyvauti demokratiame Sąjungos gyvenime, 10 straipsnio 4 dalį dėl Europos politinių partijų vaidmens, 11 straipsnį dėl dalyvaujamosios demokratijos, 12 straipsnį dėl nacionalinių parlamentų vaidmens, 48 straipsnio 3 dalį dėl įprastos peržiūros procedūros ir 48 straipsnio 7 dalį (nuostata dėl pereinimo),
- atsižvelgdamas į Protokolą Nr. 1 dėl nacionalinių parlamentų vaidmens Europos Sąjungoje¹, pridėdamą prie Amsterdamo sutarties, ir į Protokolą Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo², pridėdamą prie Lisabonos sutarties,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 15 straipsnį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 ir 42 straipsnius,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. gegužės 7 d. rezoliuciją dėl Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų santykių plėtojimo pagal Lisabonos sutartį³, 2014 m. balandžio 16 d. rezoliuciją dėl Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų santykių⁴ ir 2018 m. balandžio 19 d. rezoliuciją dėl Sutarties nuostatų dėl nacionalinių parlamentų įgyvendinimo⁵,
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų statuto ir finansavimo (COM(2021)0734),
- atsižvelgdamas į 2019 m. liepos 11 d. Komisijos 2018 m. metinę ataskaitą dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo ir dėl santykių su nacionaliniais parlamentais (COM(2019)0333), 2020 m. birželio 30 d. Komisijos 2019 m. metinę ataskaitą (COM(2020)0272), 2021 m. liepos 23 d. Komisijos 2020 m. metinę ataskaitą (COM(2021)0417) ir 2022 m. rugpjūčio 1 d. Komisijos 2021 m. metinę ataskaitą (COM(2022)0366),
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento Ryšių su nacionaliniais parlamentais direktorato metines ataskaitas, visų pirma į 2022 m. ataskaitą dėl Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų santykių,
- atsižvelgdamas į savo 2021 m. sausio 20 d. rezoliuciją dėl Sąjungos teisės taikymo

¹ OL C 202, 2016 6 7, p. 203.

² OL C 115, 2008 5 9, p. 206.

³ OL C 212 E, 2010 8 5 p. 94.

⁴ OL C 443, 2017 12 22, p. 40.

⁵ OL C 390, 2019 11 18, p. 121.

stebėsenos 2017, 2018 ir 2019 m.⁶ ir 2022 m. gegužės 19 d. rezoliuciją dėl Komisijos 2021 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaitos⁷,

- atsižvelgdamas į savo 2021 m. birželio 24 d. rezoliuciją „Europos Sąjungos reglamentavimo kokybė, subsidiarumas ir proporcingumas. Ataskaita dėl geresnės teisėkūros 2017, 2018 ir 2019 m.“⁸,
- atsižvelgdamas į Subsidiarumo, proporcingumo ir veikimo mažiau, bet efektyviau darbo grupės 2018 m. liepos 10 d. ataskaitą „Aktyvus subsidiarumas. Naujas darbo modelis“⁹,
- atsižvelgdamas į savo 2020 m. sausio 15 d. rezoliuciją dėl Europos Parlamento pozicijos dėl konferencijos dėl Europos ateities¹⁰ ir į 2022 m. gegužės 4 d. rezoliuciją dėl tolesnių veiksmų dėl Konferencijos dėl Europos ateities išvadų¹¹,
- atsižvelgdamas į savo 2022 m. birželio 9 d. rezoliuciją dėl raginimo sušaukti konventą Sutartims peržiūrėti¹²,
- atsižvelgdamas į 2023 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją dėl Europos Parlamento pasiūlymų dėl Sutarčių keitimo¹³,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl stabilumo, koordinavimo ir valdysenos ekonominėje ir pinigų sąjungoje (SSKV) 13 straipsnį, kuriame numatyta rengti tarpparlamentines konferencijas siekiant aptarti biudžeto politikos ir kitus klausimus, kuriems taikoma Sutartis,
- atsižvelgdamas į savo 2023 m. kovo 15 d. rezoliuciją dėl 2023 m. Europos ekonominės politikos koordinavimo semestro¹⁴,
- atsižvelgdamas į pirmininkaujančios valstybės narės išvadas po 2023 m. balandžio 24 ir 25 d. Prahoje vykusios Europos Sąjungos parlamentų pirmininkų konferencijos¹⁵,
- atsižvelgdamas į 2023 m. gegužės 14–16 d. Stokholme vykusio LXIX Sąjungos reikalų parlamentinių komitetų konferencijos (COSAC) plenarinio posėdžio išvadas¹⁶,
- atsižvelgdamas į Leono deklaraciją dėl parlamentarizmo, priimtą 2023 m. birželio 30 d. ir liepos 1 d. Leone vykusioje konferencijoje Tarptautinei parlamentarizmo dienai paminėti „Parlamentų stiprinimas siekiant tvirtesnės demokratijos“¹⁷,

⁶ OL C 456, 2021 11 10, p. 56.

⁷ OL C 479, 2022 12 16, p. 18.

⁸ OL C 81, 2022 2 18, p. 74.

⁹ „Aktyvus subsidiarumas. Naujas darbo modelis“, Subsidiarumo, proporcingumo ir veikimo mažiau, bet efektyviau darbo grupės [ataskaita](#), 2018 m. liepos 10 d.

¹⁰ OL C 270, 2021 7 7, p. 71.

¹¹ OL L 465, 2022 12 6, p. 109.

¹² OL C 493, 2022 12 27, p. 130.

¹³ Priimti tekstai, P9_TA(2023)0427.

¹⁴ Priimti tekstai, P9_TA(2023)0078.

¹⁵ <https://parleu2022.cz/wp-content/uploads/2023/04/EUSC-Prague-Presidency-Conclusions-final-EN-1.pdf>.

¹⁶ <https://secure.ipex.eu/IPEXL-WEB/download/file/8a8629a88827df1e018828991e660000/Contribution%20adopted%20by%20the%20LXIX%20COSAC.pdf>.

¹⁷ https://www.congreso.es/backoffice_doc/prensa/notas_prensa/99181_1688138271277.pdf.

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnį ir 2002 m. gruodžio 12 d. Pirmininkų sueigos sprendimo dėl leidimo rengti pranešimus savo iniciatyva suteikimo tvarkos 1 straipsnio 1 dalies e punktą bei 3 priedą,
 - atsižvelgdamas į Konstitucinių reikalų komiteto pranešimą (A9-0429/2023),
- A. kadangi aktyvus nacionalinių parlamentų dalyvavimas sprendžiant Europos reikalus ir nacionalinių parlamentų vykdoma griežtesnė nacionalinių vyriausybių priežiūra yra labai svarbūs užtikrinant ES institucinės sistemos demokratinę atskaitomybę ir teisėtumą;
 - B. kadangi nacionaliniai parlamentai „aktyviai prisideda užtikrinant gerą Sąjungos veikimą“ (ES sutarties 12 straipsnis) ir kartu su Europos Parlamentu atlieka esminį vaidmenį stiprinant ES projekto demokratinę teisėtumą, skatinant piliečių pasitikėjimą ir prisidedant prie Europos projekto tvarumo ir atsparumo;
 - C. kadangi dabartinės nacionalinių parlamentų dalyvavimo sprendžiant Europos reikalus priemonės iš esmės nežinomos nei sprendimus priimantiems subjektams, nei plačiajai visuomenei; kadangi reikia didinti informuotumą apie šias priemones;
 - D. kadangi nacionalinių vyriausybių parlamentinė atskaitomybė ir parlamentinis jų veiklos tikrinimas Europos reikalų srityje, kuri priklauso nuo konkrečios nacionalinės praktikos, yra nacionalinių parlamentų vaidmens pagrindas pagal galiojančių Europos sutarčių sistemą;
 - E. kadangi geresnės sąlygos šiai atskaitomybei ir tikrinimui užtikrinti gali būti sudarytos padidinus skaidrumą Taryboje, ypač kalbant apie valstybių narių balsavimo rezultatus; kadangi nacionaliniai parlamentai ir Europos Parlamentas turėtų didinti spaudimą Tarybai veikti skaidriau ir būti atskaitingesnei viso teisėkūros proceso metu; kadangi, be to, galimybė susipažinti su kitų ES institucijų dokumentais suteikia nacionaliniams parlamentams galimybę tinkamai vykdyti tikrinimo funkciją;
 - F. kadangi ES teisėkūros ir sprendimų priėmimo procesų skaidrumo trūkumas gali pakenkti nacionalinių parlamentų prerogatyvoms pagal Sutartis bei atitinkamus Protokolus ir visų pirma jų vaidmeniui tikrinant savo nacionalinių vyriausybių, kurioms atstovaujama Taryboje, veiklą;
 - G. kadangi parlamentinis pliuralizmas praturtina diskusijas Europos lygmeniu, todėl yra labai naudingas Sąjungai ir atstovavimui parlamentinėms mažumoms sprendžiant Europos reikalus bei padeda sukurti atsvarą daugumai kiekviename parlamente, kartu visapusiškai paisant tokios daugumos ir atsižvelgiant į atitinkamas proporcinės dalis; kadangi į nacionalinių parlamentinių mažumų nuomonę ir atstovavimą joms turėtų būti atsižvelgiama ES lygmeniu ir tai galėtų būti naudinga, *inter alia*, per būsimą ES sutarčių peržiūros procesą, kartu paisant nacionalinių parlamentų kompetencijos, susijusios su atstovavimu jiems;
 - H. kadangi Protokole Nr. 2 (6 straipsnyje) pripažįstama, kad nacionaliniai parlamentai gali konsultuotis su įstatymų leidžiamąją galią turinčiais regioniniais parlamentais, tačiau regioninių parlamentų vaidmuo iš esmės priklauso nuo nacionalinės tvarkos ir labai dažnai išlieka patariamojo pobūdžio; kadangi Komisija, Taryba, valstybės narės ir jų nacionaliniai parlamentai turėtų atsižvelgti į teisėkūros įgaliojimus turinčių regioninių

parlamentų vaidmenį ir skatinti jų dalyvavimą, ypač tais atvejais, kai gali būti daromas poveikis išimtinai regioninei kompetencijai;

- I. kadangi daugelis Regionų komiteto narių turi regiono valdžios rinkėjų mandatą; kadangi galėtų būti surengta diskusija dėl Regionų komiteto vaidmens priartinant regioninius parlamentus prie bendro integracijos proceso ir stiprinant Europos demokratiją;
- J. kadangi į nacionalinius parlamentus ir jų vaidmenį ES institucinėje struktūroje buvo atsižvelgta keliuose pasiūlymuose, pateiktuose Konferencijos dėl Europos ateities galutinių rezultatų ataskaitoje; kadangi Konferencijos dėl Europos ateities patirtis atskleidė naštą nacionalinių parlamentų ir Europos Parlamento aljansą;
- K. kadangi nacionaliniai parlamentai tenka tam tikras vaidmuo atliekant bet kokią Europos sutarčių peržiūrą, ypač siekiant stiprinti parlamentinį aspektą ir demokratinį ES gyvenimą; kadangi savo 2022 m. birželio 9 d. rezoliucijoje Europos Parlamentas paragino sušaukti konventą Sutartims peržiūrėti;
- L. kadangi Europos viešąją erdvės veikimą galėtų skatinti įvairūs forumai, susiję su Europos darbotvarke; tokie forumai galėtų būti patvirtinti per bendrą Europos savaitės renginį, per kurį nacionalinių ir regioninių parlamentų rūmų nariai tuo pačiu metu aptartų Europos reikalus su Komisijos nariais, Europos Parlamento nariais ir Tarybai pirmininkaujančios valstybės ministrais; kadangi kuriant tikrą Europos viešąją erdvę taip pat būtų naudingas didesnis piliečių informuotumas, aktyvesnis jų dalyvavimas ir dialogas su jais;
- M. kadangi nacionalinių parlamentų dalyvavimas sprendžiant ES reikalus taip pat turėtų būti stiprinamas taikant teminį, komitetų veikla grindžiamą arba *ad hoc* požiūrį; kadangi tarpparlamentinių komitetų susitikimų formatas turėtų būti toliau tobulinamas;
- N. kadangi nacionaliniai parlamentai yra suinteresuoti labiau įsitraukti svarstant ES politikos ir teisės aktų turinį, o ne tik veikti pagal ankstyvojo perspėjimo sistemą, kuri susijusi tik su subsidiarumu;
- O. kadangi įgyvendinus nacionalinių parlamentų teisę remiantis ankstyvojo perspėjimo sistema tikrinti, ar laikomasi subsidiarumo principo, buvo sustiprintas nacionalinių parlamentų dalyvavimas ES sprendimų priėmimo procese;
- P. kadangi nacionalinių parlamentų pateiktos pagrįstos nuomonės sustiprina Europos teisėkūros procesą, nes jose vertinama, ar laikomasi subsidiarumo principo; kadangi paaiškėjo, kad Protokolo Nr. 1 4 straipsnyje nustatytas aštuonių savaitių laikotarpis yra nepakankamas, kad būtų galima laiku vykdyti stebėseną, kaip laikomasi subsidiarumo principo, ir atliekant kitą Sutarties peržiūrą reikėtų numatyti ilgesnį terminą;
- Q. kadangi Europos politinės partijos atlieka labai svarbų vaidmenį mažinant atotrūkį tarp ES ir nacionalinių parlamentų; kadangi reglamentavimo kliūtys užkerta kelią prasmingesniai Europos politinių partijų ir nacionalinių partijų bendradarbiavimui; kadangi galima apsvarstyti novatoriškas ir tvirtesnes nacionalinių parlamentų ir Europos Parlamento bendradarbiavimo priemones, įskaitant intensyvesnį politinių šeimų ir frakcijų dialogą;

- R. kadangi 2018 m. įgyvendinimo pranešime rekomenduota suteikti nacionaliniams parlamentams galimybę pateikti konstruktyvius pasiūlymus Komisijai apsvarstyti, deramai atsižvelgiant į Komisijos iniciatyvos teisę;
- S. kadangi Konferencija dėl Europos ateities rekomendavo nacionaliniams parlamentams ir teisėkūros galias turintiems regioniniams parlamentams suteikti galimybę Europos lygmeniu siūlyti teisėkūros iniciatyvas, t. y. numatyti priemonę, kuri suteiktų jiems galimybę teikti konstruktyvius pasiūlymus, kuriuos apsvarstytų Komisija, deramai atsižvelgiant į Komisijos iniciatyvos teisę ir pirmiausia užsitikrinus Parlamento paramą; kadangi šios kadencijos metu buvo ne kartą pabrėžtas tikslas užtikrinti visapusišką Europos Parlamento iniciatyvos teisę;
- T. kadangi savo 2022 m. birželio 9 d. rezoliucijoje Parlamentas paragino nustatyti bendro pobūdžio tiesioginę Europos Parlamento teisėkūros iniciatyvos teisę; kadangi suteikus šią teisę žaliosios kortelės procedūros turėtų būti nukreiptos į Parlamentą;
- U. kadangi raudonosios kortelės procedūros įgyvendinimas negali būti laikomas tinkama ir konstruktyvia priemone siekiant tikslo stiprinti nacionalinių parlamentų dalyvavimą Europos integracijos procese;
- V. kadangi IPEX – platforma, skirta nacionaliniams parlamentams nuolat keistis informacija tarpusavyje ir su Europos institucijomis, – turėtų būti toliau plėtojama vadovaujantis jos skaitmenine strategija; kadangi šioje srityje Europos Parlamentas atlieka svarbų pagalbinį vaidmenį;
- W. kadangi nacionaliniai parlamentai turi atitinkamą kompetenciją laisvės, saugumo ir teisingumo srityse pagal SESV 70, 85 ir 88 straipsnius ir todėl ateityje turėtų atlikti svarbų vaidmenį Sąjungos saugumo ir gynybos politikos srityje, be kita ko, pasitelkiant Tarparlamentinę konferenciją bendros užsienio ir saugumo politikos ir bendros saugumo ir gynybos politikos (BUSP/BSGP) klausimais, kaip numatyta Protokolo Nr. 1 10 straipsnyje;

Vyriausybių veiklos Europos klausimais tikrinimas

1. mano, kad nacionalinių parlamentų teisių ir pareigų, nustatytų Lisabonos sutartyje, įgyvendinimas sustiprino jų vaidmenį Europos konstitucinėje sistemoje, taigi sudaromos geresnės sąlygos pliuralizmui, demokratiniam teisėtumui ir geram Sąjungos veikimui;
2. mano, kad nacionalinių vyriausybių atskaitomybė nacionaliniams parlamentams, kaip nurodyta ES sutarties 10 straipsnio 2 dalyje, yra nacionalinių parlamentų rūmų vaidmens Europos Sąjungoje pagrindas; mano, kad nacionaliniai parlamentai veikia kaip partneriai siekiant išlaikyti ES institucinę pusiausvyrą; ragina nacionalinius parlamentus visapusiškai naudotis savo funkcijomis Europos reikalų srityje siekiant daryti tiesioginį poveikį Europos politikos turiniui ir jį tikrinti, visų pirma stebėti savo nacionalines vyriausybes, vykdančias savo, kaip Europos Vadovų Tarybos narių, veiklą; ragina nacionalinių ir regioninių parlamentų narius priimant sprendimus puoselėti Europos sąžinę ir pripažinti tiesioginį ES politikos poveikį jų rinkėjams; giria gerą nacionalinių parlamentų ir Europos Parlamento bendradarbiavimo patirtį ir mano, kad nacionaliniai parlamentai ir Europos Parlamentas gali būti natūralūs sąjungininkai formuojant stipresnį ES parlamentinį aspektą;

3. ragina valstybes nares užtikrinti, kad nacionaliniams parlamentams būtų suteikta pakankamai laiko, pajėgumų, išteklių ir reikiama prieiga prie informacijos, kad jie galėtų atlikti savo konstitucinį vaidmenį – tikrinti nacionalinių vyriausybių veiklą ir taip užtikrinti jos teisėtumą, kai šios vyriausybės veikia Europos lygmeniu; primena priegios prie informacijos svarbą ir pripažįsta, kad Taryba turi patvirtinti būtinas dokumentų apsaugos priemones, kartu užtikrindama, kad nacionaliniai parlamentai galėtų vykdyti savo atitinkamų vyriausybių demokratinę priežiūrą, be kita ko, naudodamiesi prieiga prie Tarybos teisės aktų duomenų bazės ir kartu visapusiškai paisydami konfidencialumo;
4. mano, kad darbo metodų ir sprendimų priėmimo procesų ES institucijose skaidrumas yra būtina išankstinė sąlyga norint, kad nacionaliniai parlamentai galėtų veiksmingai atlikti savo institucinį vaidmenį pagal Sutartis; todėl ragina viešai skelbti valstybių narių balsavimo Taryboje rezultatus ir pozicijas; be to, ragina nacionalinius parlamentus visapusiškai pasinaudoti savo atitinkama kompetencija, be kita ko, pritaikant savo vidaus struktūrą, tvarkaraščius ir darbo tvarkos taisykles, kad jie galėtų atlikti šį savo vaidmenį; įsipareigoja ir ragina nacionalinius parlamentus pradėti taikyti novatoriškesnes ir tvirtesnes bendradarbiavimo priemones politiniu ir administraciniu lygmenimis, įskaitant intensyvesnių formų mainus ir dialogą su Europos politinėmis šeimomis ir frakcijomis;
5. skatina glaudesnę politinį Europos institucijų ir nacionalinių parlamentų dialogą ir primena, kad sprendimai turi būti priimami paisant konstitucinės kompetencijos, ES Sutarčių ir ES *acquis* ir atsižvelgiant į aiškų vietas, regioninių, nacionalinių ir Europos institucijų atitinkamų sprendimų priėmimo kompetencijų atskyrimą;
6. pažymi, kad Europos semestrą suderinus su nacionalinių parlamentų darbotvarkėmis būtų labiau prisidedama prie ekonominės politikos koordinavimo, ir pabrėžia, kad toks suderinimas neturėtų pažeisti savivaldos įgaliojimų ir kiekvienų parlamento rūmų konkrečių darbo tvarkos taisyklių;
7. ragina sustiprinti nacionalinių parlamentų vaidmenį taikant dialogo biudžeto ir ekonomikos politikos klausimais laikotarpį, skirtą nacionaliniam lygmeniui; per šį laikotarpį nacionaliniai parlamentai galėtų bendradarbiauti, svarstyti Europos semestrą ir prisidėti prie jo rengimo, suteikdami įgaliojimus savo vyriausybėms dėl pozicijos palaikant ryšius su Komisija ir Taryba;

Europos viešosios erdvės plėtojimas

8. pabrėžia, kad šiuo požiūriu svarbus proporcingo atstovavimo skirtingoms politinėms partijoms priklausantiems nariams principas; todėl rekomenduoja, kad nacionalinės parlamentinės delegacijos, siunčiamos į Europos institucijas, atspindėtų parlamentų politinę įvairovę;
9. pabrėžia, kad privaloma parlamentinės daugumos valia galėtų būti išreikšta nacionalinių parlamentų skelbiamose nuomonėse naudojant ankstyvojo perspėjimo sistemą arba už jos ribų; vis dėlto pritaria tam, kad nacionalinių parlamentų politinės mažumos galėtų pareikšti atskiras nuomones, kurios vėliau galėtų būti įtrauktos į minėtųjų nuomonių priedus;
10. mano, kad sąveika su nacionaliniais parlamentais gali būti netiesiogiai stiprinama

įgalinant Europos politines partijas; pakartoja savo ilgalaikį raginimą sudaryti sąlygas šioms partijoms aktyviai veikti valstybių narių politinėje sferoje ir remti savo partijas nares, kai svarstomi su ES susiję klausimai; ragina skubiai užbaigti 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 dėl Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų statuto ir finansavimo¹⁸ išdėstymą nauja redakcija, kad Europos politinės partijos galėtų remti savo partijas nares joms vykdant rinkimų į Europos Parlamentą ir referendumų ES klausimais kampanijas;

11. mano, kad kasmet rengiamas Europos savaitės renginys leistų Europos Parlamento nariams, Komisijos nariams ir Tarybai pirmininkaujančių valstybių ministrams apsilankyti visuose nacionaliniuose ir atitinkamais atvejais regioniniuose parlamentuose, siekiant kartu su nacionalinių parlamentų nariais aptarti ir jiems paaiškinti Europos darbotvarkę; siūlo pradėti diskusiją siekiant parengti bendrą nacionalinių parlamentų ir Europos Parlamento politinę deklaraciją arba pagrindų susitarimą dėl siūlomo Europos savaitės renginio organizavimo, kad būtų galima užtikrinti nuoseklesnę bendradarbiavimo politiniu, instituciniu ir administraciniu lygmenimis sistemą; mano, kad organizuojant siūlomą Europos savaitės renginį reikėtų pasiremti dabartinių ir ankstesnių forumų, pvz., parlamentinės savaitės renginio, kurį surengė Europos semestro konferencija ir Tarpvyriausybinė konferencija stabilumo, ekonominio koordinavimo ir valdymo Europos Sąjungoje klausimais, taip pat Konferencijos dėl Europos ateities, patirtimi; taip pat mano, kad politinių šeimų susitikimai ir nacionalinių ir Europos politinių frakcijų tarpusavio ir vidaus pasitarimai vykdant ES tarpparlamentinį bendradarbiavimą galėtų suteikti pridėtinės vertės kaip autentiškos Europos politinės diskusijos;
12. mano, kad aktyvesnis šalių kandidačių nacionalinių parlamentų dalyvavimas yra esminė priemonė siekiant, kad ES plėtros strategija būtų sėkminga; siūlo į siūlomą Europos savaitės renginį įtraukti šalių kandidačių nacionalinių parlamentų atstovus;

Parama ankstyvojo perspėjimo sistemos reformai

13. pabrėžia, kad Lisabonos sutartimi nacionaliniams parlamentams suteikta esminė prerogatyva yra jų gebėjimas ankstyvaisiais ES teisėkūros procedūrų etapais tikrinti, kaip laikomasi subsidiarumo principo;
14. pažymi, kad tokios procedūros kaip geltonosios arba oranžinės kortelės procedūra nebuvo plačiai naudojamos; siūlo visoms ES institucijoms ir valstybėms narėms susitarti dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų, iš pradžių pridėtų prie Amsterdamo sutarties ir paremtų atitinkama Europos Teisingumo Teismo praktika ir pačios Komisijos praktika, bendro supratimo; mano, kad šio bendro supratimo plėtojimas turėtų apimti visus subsidiarumo aspektus ir galėtų būti skatinamas naujomis bendradarbiavimo priemonėmis;
15. atkreipia dėmesį į nacionalinių parlamentų pateiktą prašymą pratęsti aštuonių savaitių terminą, per kurį jie pagal Protokolo Nr. 1 3 straipsnį gali pateikti pagrįstą nuomonę; vis dėlto pabrėžia, kad pagal dabartinę Sutartimi nustatytą sistemą nenumatyta tokio pratęsimo; pažymi, kad nuo 2019 m. Komisija pradėjo taikyti poveikio švelninimo priemonę ir, nustatydamą aštuonių savaitių laikotarpį, per kurį nacionaliniai parlamentai turi pateikti pagrįstas nuomones, nebeįtraukia metų pabaigos šventinio

¹⁸ OL L 317, 2014 11 4, p. 1.

laikotarpio; todėl mano, kad aštuonių savaitių laikotarpio nustatymo klausimas turėtų būti apsvarstytas atliekant kitą Sutarties peržiūrą;

16. ragina nacionalinius parlamentus įtraukti įstatymų leidžiamąją galią turinčių regionų parlamentų pagrįstas nuomones į savo pagrįstas galutines nuomones, kurios siunčiamos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pirmininkams, kai daromas poveikis išimtinai regioninei kompetencijai;
17. siūlo sukurti sistemą, kartais vadinamą žaliosios kortelės procedūra, pagal kurią ne mažiau kaip trečdalis nacionalinių parlamentų galėtų prašyti Komisijos arba Europos Parlamento, kai jam bus suteikta bendro pobūdžio tiesioginė iniciatyvos teisė, pateikti pasiūlymus, siekiant teigiamo poveikio Europos diskusijoms; atsižvelgdamas į tai, mano, kad Komisija arba Europos Parlamentas galėtų savo nuožiūra priimti tokius pasiūlymus arba pateikti oficialų atsakymą, nurodyma atsisakymo juos priimti priežastis; pažymi, kad tokia procedūra negali apimti teisės inicijuoti teisės aktus arba teisės panaikinti ar iš dalies keisti teisės aktus, nes taip būtų pažeistas Sąjungos metodas ir kompetencijos padalijimas tarp Europos ir nacionalinio lygmens, taigi pažeistos Sutartys;

Teisės į informaciją įgyvendinimas

18. dar kartą patvirtina, kad pagal ES sutarties 12 straipsnį ir Protokolą Nr. 1 nacionaliniams parlamentams suteikta teisė gauti informaciją tiesiogiai iš Europos institucijų; siūlo, kad teisė būti informuotam būtų taikoma ir teisėkūros įgaliojimus turintiems regioniniams parlamentams;
19. rekomenduoja nacionaliniams parlamentams laiku naudotis IPEX platforma užtikrinant, kad kuo greičiau būtų pradėtas taikyti nacionalinis tikrinimo mechanizmas; rekomenduoja naudotis IPEX kaip sistemingo dalijimosi informacija ir ankstyvo perspėjimo apie subsidiarumo problemas sistema; palankiai vertina atnaujintą IPEX gairių versiją, patvirtintą 2023 m. vasario mėn. generalinių sekretorių susitikime, kurioje atsižvelgiama į naują IPEX platformos versiją ir šios naujos versijos teikiamas galimybes ir priemones;

Geresnio tarpinstitucinio bendradarbiavimo siekis

20. atkreipia dėmesį į dabartinį Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų bendradarbiavimą Europos Sąjungos parlamentų Europos reikalų komitetų konferencijoje (COSAC) ir Tarpparlamentinėje konferencijoje bendros užsienio ir saugumo politikos klausimais, taip pat bendradarbiavimą pagal Sutarties dėl stabilumo, koordinavimo ir valdysenos ekonominėje ir pinigų sąjungoje 13 straipsnį; be to, atkreipia dėmesį į naujesnes tarpparlamentinio bendradarbiavimo formas, pvz., Jungtinę parlamentinės kontrolės grupę Europolo klausimais ir tarpparlamentinį komitetų susitikimą Eurojusto veiklos vertinimo klausimais; pabrėžia, kad toks bendradarbiavimas turėtų būti plėtojamas remiantis bendro sutarimo, dalijimosi informacija ir konsultavimosi principais, siekiant užtikrinti, kad nacionaliniai parlamentai galėtų tikrinti atitinkamų vyriausybių ir administravimo institucijų veiklą;
21. pakartoja, kad dabartinė Sąjungos ir nacionalinių parlamentų ryšių sistema galėtų būti supaprastinta ir suderinta siekiant jos efektyvumo ir veiksmingumo; atsižvelgdamas į tai, ragina peržiūrėti Sąjungos ir nacionalinių parlamentų bendradarbiavimą visose

veikiančiose platformose ir forumuose siekiant tokius santykius stiprinti ir pritaikyti prie dabartinių poreikių; ragina Europos institucijas ir teisėkūros galias turinčius regioninius parlamentus aktyviau dalyvauti ir tiesiogiai bendrauti tarpusavyje, kartu visapusiškai atsižvelgiant į nacionalinių parlamentų vaidmenį ir kompetenciją;

22. pažymi, kad politinio ir techninio dialogo tarp parlamentinių komitetų ir frakcijų stiprinimas tiek nacionaliniu, tiek Europos lygmeniu būtų labai produktyvus žingsnis siekiant visapusiško tarpparlamentinio bendradarbiavimo; šiuo tikslu siūlo didinti informuotumą nacionaliniu lygmeniu apie galimas bendradarbiavimo priemones; todėl siūlo skirti papildomų išteklių šiam tikslui pasiekti, be kita ko, finansuoti vaizdo konferencijų naudojimą ir darbuotojų mainų ar bandomųjų projektų vykdymą;
23. pripažįsta tarpparlamentinių komitetų susitikimų, numatytų Protokolo Nr. 1 9 ir 10 straipsniuose, svarbą ir sektorinę vadinamojo komitetų veikla grindžiamo metodo sėkmę vykdant tarpparlamentinį bendradarbiavimą; mano, kad būtų galima užtikrinti geresnį tarpinstitucinį bendradarbiavimą, jei Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų nariai tarpparlamentiniams komitetų susitikimams teiktų daugiau svarbos ir būtų pasirengę glaudžiau bendradarbiauti; mano, kad darbo tvarkos taisyklės galėtų būti pakeistos siekiant reglamentuoti tvirtesnes nacionalinių parlamentų ir Europos Parlamento bendradarbiavimo formas, visapusiškai atsižvelgiant į institucines kompetencijos sritis ir jų paskirstymą;
24. rekomenduoja nacionaliniams parlamentams aktyviai dalyvauti ateityje rengiant bendrą saugumo ir gynybos politiką; mano, kad toks dalyvavimas turėtų būti skatinamas glaudžiai bendradarbiaujant su Europos Parlamentu, kaip numatyta pagal Protokolo Nr. 1 10 straipsnį, ir visapusiškai laikantis nacionalinių konstitucijų nuostatų dėl saugumo ir gynybos politikos; ragina nacionalinius parlamentus išsamiau apsvarstyti gynybos pajėgumų prioritetų nustatymą ES lygmeniu, be kita ko, rengiant bendrus tarpparlamentinius nacionalinių parlamentų atstovų ir Europos Parlamento narių susitikimus vykstant Tarpparlamentinei konferencijai bendros užsienio ir saugumo politikos ir bendros saugumo ir gynybos politikos klausimais ir palaikant politinį dialogą;
25. primena, kad svarbu stiprinti nacionalinių parlamentų ir Europos Parlamento bendradarbiavimą ir dialogą tyrimo teisės klausimais;

o

o o

26. paveda Pirmininkei perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ ATSAKINGAME KOMITETE

Priėmimo data	7.12.2023
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 17 -: 1 0: 2
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Gerolf Annemans, Damian Boeselager, Włodzimierz Cimoszewicz, Salvatore De Meo, Charles Goerens, Sandro Gozi, Max Orville, Antonio Maria Rinaldi, Domènec Ruiz Devesa, Jacek Saryusz-Wolski, Helmut Scholz, Pedro Silva Pereira, Sven Simon, Guy Verhofstadt, Rainer Wieland
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Mercedes Bresso, Christian Doleschal, Pascal Durand, Maite Pagazaurtundúa
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (209 straipsnio 7 dalis)	Javier Zarzalejos

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE

17	+
PPE	Salvatore De Meo, Christian Doleschal, Sven Simon, Rainer Wieland, Javier Zarzalejos
Renew	Sandro Gozi, Max Orville, Maite Pagazaurtundúa, Guy Verhofstadt
S&D	Gabriele Bischoff, Mercedes Bresso, Włodzimierz Cimoszewicz, Pascal Durand, Domènec Ruiz Devesa, Pedro Silva Pereira
The Left	Helmut Scholz
Verts/ALE	Damian Boeselager

1	-
ECR	Jacek Saryusz-Wolski

2	0
ID	Gerolf Annemans, Antonio Maria Rinaldi

Sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaikė